

[DUZAJA] *sb f*

A sg duczaję.

Sł stp, Cn brak.

Blacha zwinięta w kształcie stożka, trąbki, lejka:

*Wyrażenie: »duczaja żelazna«: Weźmi ftarą ordzewiałą blachę. A tę fkrzyw ná podobieńftwo rogu wołowego/ ták iżby mnieyſzy koniec máluchną dźiorkę miał/ wymyżę onę duczaię żelázną kwáfem [...] Nákládz w onę żelázną duczaię náſienia iednákiego *SienHerb* 614 (*Linde*).*

SB